

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

3die Serie. Nr. 3.

Decbr. 1914.

Til Medlemmerne!

Efter lang Tids Forløb — vi skal ikke nævne, hvor lang Tid — træder »Regensen« atter frem for Dagens Lys som et Livstegn fra Regensianersamfundet.

Det maa erkendes, at vor Forening i det nu snart afsluttede Aar har ført en ret skjult Tilværelse og ikke kan opvise store Resultater af sin Virksomhed, naar bortses fra, at Formuen er bleven forøget med et ikke ubetydeligt Beløb, og naturligvis hører det ikke til Foreningens Hovedformaal at samle Kapital.

Regensianersamfundet samler ældre Regensianere til aarlige Fester paa Regensen og udgiver Medlemsbladet »Regensen« — denne Sætning indeholder en kort Sammenfatning af, hvad der er Foreningens Opgaver. Spørges der nu om, hvorledes der er virket for disse Opgaver i Aaret 1914, maa Bestyrelsen straks tilstaa — det er et Faktum, som ikke lader sig benægte — at den aarlige Fest denne Gang er udebleven. Muligheden af at arrangere en Sammenkomst i Aarets sidste Halvdel har rigtignok ikke ligget udenfor Bestyrelsens Overvejelser, men man har opgivet Tanken ud fra den Opfattelse, at Tiderne ikke var gunstige for Afholdelsen af Fester.

Forhaabentlig vil 1915 bringe lysere Tider og en bedre Baggrund for festlige Sammenkomster. I Haabet herom sysler Regensianersamfundets Bestyrelse med Planer, der sigter til at give Medlemmerne nogen Erstatning for det mindre tilfredsstillende Aar 1914. Visse af disse Planer agter man at forelægge Generalforsamlingen, der paatænkes afholdt i Midten af Februar Maaned.

Medlemsbladet kunde vel være kommet ud til Trods for de vanskelige politiske Forhold, og vi indrømmer, at det er en meget vidt dreven Forsigtighed, naar »Regensen« for ikke at faa Skin af at krænke de Pligter, som Neutraliteten paalægger lige overfor de krigsførende Magter, har taget det Parti at forholde sig fuldkommen tavs. Bestyrelsen har derfor ogsaa nu besluttet at gøre et energisk Forsøg paa at faa Bladet i Gang igen og haaber, at det maa lykkes. Men en Betingelse herfor er det — som det gentagne Gange har været paapeget her i Bladet — at Medlemmerne viser Foretagendet tilstrækkelig Interesse, navnlig ogsaa derigennem, at de delagtiggør »Regensen« i de mange værdifulde Regenserindringer, som de nødvendigvis maa være i Besiddelse af.

Da Magister *Andrup* for Tiden er forhindret i at varetage Redaktionsansliggerne, har Bestyrelsen foreløbig overdraget Redaktionen til Sekretær *Hj. V. Elmquist*, Nyvej 19 (Tlf. Vester 2890 v), i Forening med Regensens Klokke, stud. mag. *N. Fich*.

Hakon Jørgensen,
p. t. Formand.

Hjalmar V. Elmquist,
p. t. Sekretær.

GAMMELT FRA REGENSEN.

Til Gavn og Glæde for ældre og yngre Regensianere meddeles her et Par Udtog af Kirkebogen, der viser, hvorledes Gaardens Sønner i tidligere Tid optraadte under økonomiske Trængselstider. At Resultaterne ikke blev større, maa sikkert mere tilskrives uovervindelige Vanskeligheder end manglende Begejstring hos de optrædende Regensianere.

»Generalforsamling d. 6. April 1868.

En Regensianer skyldte Urtekræmmeren ovre paa Hjørnet nogle Penge, for hvilke Kræmmeren rykkede ham paa det ubarmhertigste, foruden paa andre Maader ogsaa i tre Skrivelser, alle jævnt uforkammede. Regensianeren viste Skrivelsen til nogle Kammerater, der alle enstemmig raabte: »Det er jo uforkammet«. Der sammenkaldtes en Generalforsamling... Mange var de Ord, der blev sagte, og nogle af dem var velvalgte. Mange var de Breve og Bevisligheder, der blev fremlagt, og nogle af dem var helt lystelige at høre, men paa Grund af, at Privatlivets Uantastelighed er Regensianerne og Urtekræmmerne grundlovsmæssig tilsikret, blev det bestemt, at hine Breve skulde forsvinde af Sansverdenen. For ufødte Slægters Skyld hidsættes dog det første Punktum af et af Indlægene, saalydende: »For over et halvt Aar siden, m. H. har jeg anmodet Hr. om en Samtale for at arrangere mig med ham ved med smaa Afdrag, som Hr. vilde bestemme, for at blive hinanden kvit. Men det har ikke osv.«. Enden paa det hele blev, at Generalforsamlingen kom til Erkendelse

af ikke at kunne gøre noget med Hensyn til den foreliggende Sag, andet end at udtale sin Misbilligelse af et enkelt Punkt i et af Rykkerbrevene, det nemlig, at et indre Regensanliggende var blevet brugt til en injurierende Beskyldning mod en Alumne.«

Ved en senere Lejlighed, da Striden stod med Portneren om hans Øl, blev Kampen haardere og langvarigere. Kirkebogen indeholder derom følgende Meddelelse:

»Ekstraordinær Generalforsamling 26. Juni 1878.

Generalforsamlingen var sammenkaldt af Ulrich og Ottesen. Sperling var Dirigent. Forhandlingsemnet var Portnerens Øl. Der havde i lang Tid blandt de øldrikkende Medlemmer af Samfundet hersket Misfornøjelse med det Øl, Portneren holdt. Ulrich og Ottesen foreslog derfor, at man skulde opfordre Portneren til at holde Carlsberg Lagerøl fra Ole Vorm. P. E. Th. Olsen foreslog Allianceøl. Der udspandt sig nu en langvarig og meget varm Debat mellem Tilhængerne af disse to Ølsystemer. Det endte med, at Allianceølet sejrede med stor Majoritet. Derefter fremkom Rievers og Olsen med et Forslag af omtrentlig følgende Indhold: »Generalforsamlingen mener, at Portneren kan levere Allianceøl til 11 Øre pr. halve Flaske. Skulde han ikke være villig hertil, anser Generalforsamlingen det for ønskeligt, at der sættes en Strejke i Gang for at tvinge ham dertil«. Efter en kort Debat, hvori navnlig Stichoff udtalte sig imod Forslaget, blev det vedtaget.«

Som det ses, gik man nu anderledes kraftigt frem end 10 Aar tidligere, og at det hele ikke var noget, der blev paa Papiret, skulde de følgende Maanderes Begivenheder vise. Herom meddeler Kirkebogen følgende Oplysninger:

»Generalforsamlingens Beslutninger blev den næste Dag forelagt Portneren, som erklærede, at han var villig til at sælge Allianceøl, men han ønskede 12 Øre for en halv Flaske; dog bad han om et Par Dages Betænkningstid. Da han efter denne Frist ikke havde svaret, sattes Strejken i Gang; ca. 50 Regensianere forpligtede sig skriftligt til ikke at købe noget hos Portneren, før han gav efter. Denne havde imidlertid paakaldt Provstens Mægling; Hovedmændene for Strejken blev kaldt til Provsten, der udtalte sin bestemte Misbilligelse af den brugte Fremgangsmaade, og kort efter kom et Opslag fra Provsten til alle de strejkende, hvori han erklærede Strejken for utilstedelig og Regensianerne uværdig og opfordrede Deltagerne til at sønderrive det Papir, hvorpaa de havde tegnet sig; i saa Fald skulde han se at bringe Sagen til en forønsket Afslutning. Da de strejkende imidlertid mente, at deres Fremgangsmaade var aldeles berettiget, erklærede de efter en indbyrdes Diskussion af Sagen, at de ikke kunde gaa ind paa Provstens Forlangende om at opgive Strejken. Denne indankede nu Sagen for Stipendiebestyrelsen, som efter nogle Dages Forløb afgav en Kendelse i et Opslag, hvori der udtaltes en Misbilligelse af,

at Strejken var vedtaget paa en Generalforsamling, fordi det muligvis kunde bidrage til at forstyrre det gode Forhold mellem Regensianerne indbyrdes. Naar Regensianerne var misfornøjede med Portneren, var det den naturlige Vej at gaa at henvende sig med Klage til Provsten. Da Stipendiebestyrelsen imidlertid ikke ligefrem havde forbudt Strejken, fortsattes denne. Men nu kom Sommerferien; de af de strejkende, som blev paa Regensen i Ferien, brød i den Tid Strejken. Efter Ferien faldt en Mængde fra, der allerede længe havde været kede af det hele, og kun en Minoritet vedblev at strejke. Sagen staar endnu uafgjort hen og venter paa sin Afslutning, som forhaabentlig snart maa komme.«

Saa vidt Kirkebogen. Sagen skal i Følge mundtlig Tradition paa Regensen (velvilligst meddelt mig af Viceprovsten, Hr. Justitsraad Skouboe) have haft et ganske morsomt Intermezzo. Da de strejkende ikke ganske havde tænkt at opgive Øllet, forsynede de sig dermed fra Elers Kollegium, men da det kom Provsten for Øre, forbød han selvfølgelig det. De maatte da bide i det sure Æble og lod være at købe Øl nogen af Stederne, hvad der fremkaldte et Opslag, der udtrykte Autoriteternes Forbavselse og næsten Forargelse over, at Alumnerne ikke mere drak Øl.

Th. B. B.

En Episode fra 1906.

Vi var 10 à 12 Regensianere, der sammen med Forløberen for den senere saa berømte Knudsen-Kvartet sang som Studenterstatister i Stykket »Alt Heidelberg« paa Folketeatret. Vi havde som de andre Aftener haft fuldt op af Halløj bag Kulisserne; og i Mellemakterne havde vi gjort Omegnens Bagerforretninger usikre ved vore i fuld Teatermaling — og naturligvis paa tysk — foretagne Aftenindkøb.

Da vi ved 11 Tiden svingede ind i Regensgaarden, saa vi under den netop udsprungne Lind et langt Bord, oplyst af Studerelamper. Paa Bordenden laa en Tønde Rhinskvin, krandsset af Lindegrene. Da vi kom ind i Gaarden, sang Kammeraterne netop en af de gode gamle Regensviser. Den betagende Virkning af dette ægte Sceneri, som vi aldeles ikke ventede, i Forbindelse med den lune Foraarstemning gjorde et stærkt Indtryk paa os alle, noget paavirkede som vi var af Teaterkogleriets romantiske men uægte Billeder.

Stemningen var høj, da vi kom til; den blev ikke lavere, kan jeg forsikre, da Teaterkoret kom med. Af Enkeltheder husker jeg kun nuværende cand. jur. la Cours mesterlige Orkesterimitation — han spillede en vidunderlig Violin, Violoncel og Bas — med Læberne — samt at vi til sidst med tændt Lampe i den ene Haand og Kuffert o. a. Rejsetøj i den anden i Gaasegang vandrede midt ned ad Købmagergade. Hensigten med denne Udflugt erindrer jeg ikke — og Lederen af Karavanen havde forresten

ogsaa glemt den, da to Politibetjente rykkede os truende nær og afæskede ham en Forklaring. Medens han konfererede med Betjentene om Tilladelse til at drage videre — han haabede saa imidlertid at komme i Tanke om Formaalet med Excursionen — sad vi andre stille i Række paa vore Kufferter med Lampen paa Skødet.

Det endte med en hovedkuld's Retræte til Regensen.

Chr. S. Baastrup.

Regenssang.

(Slutningsang af Regensrevyen 1914).

Det unge håb og de unge år,
det er studentens de glade kår.
— Hej! sving så din hat! —
Der blæser aldrig så hvas en vind,
og aldrig er dagen så grå,
at ikke studenten har sang i sit sind,
en vise, fra himlen var blå,
en vise om solskin og skønhed og mod.
Og her fandt den vise en sangbund god;
thi ung er bestandig Regensen.

Den friske tanke, det frie sind,
de trives under Regensens lind.
— Hej! syng så din sang! —
Her fandt vi læ for vort arbejds vækst
og trofaste venners lag;
og her klang glædens den frie tekst
så klingert som solsortens slag.
Vor latter skal glemmes, vor sang ebbe ud —
men nye vil spire med lindens skud,
thi ung er bestandig Regensen.

Lad gå i glemme, hvad glemmes må —
Regensens minde vil ej forgå.
— Hej! Tøm så dit glas! —
Drik ud for ungdommens glade år,
for mindernes blomstrende flor!
Drik ud for den røde studentergård,
hvor glæden og ungdommen bor!
Den vise, vi sang om vort håbs poesi,
den skal jo blot skifte sin melodi;
thi ung er bestandig Regensen!

Chr. Christiansen.

NYT FRA REGENSEN.

Når man har et helt år at se tilbage over, er det klart, at der på et så livligt sted som Regensen må være endel at melde om.

Det første, der dukker frem i mindet, er fastelavn, der blev fejret — ikke på traditionel måde med at slå katten af tønden og drikke konjak på salen, nej, med — bal om aftenen. Gratis bal. Hvor var Regensens traditioner? Ak, klokkeren, stud. jur. Ørum, repræsenterede dem i »Pip«s lignelse. Fra den oppositionelle lejr lød råb som: »Feminine tendenser!« »Skulle regensianerne ikke kunne more sig på hævdvunden måde uden damer?« —

Et klokkervalg fandt sted i marts. »Pip« understøttet af Gamle, hade i et år behersket gården. Oppositionen, »Uglen«, hade vokset sig stærk og besatte klokkerposten med sin formand, stud. mag. Rob. Hansen. Også størsteparten af de andre embeder blev besat med medlemmer af »Uglen«.

Den nye klokkers første bedrift var martsballet, der som sædvanlig avholdtes i april, denne gang den 4. Den traditionelle aftenunderholdning bød på en virkelig nydelse for de taknemlige deltagere, idet hr. Thorkil Roose (Det kgl. Teater) og frk. Ella Ungermann læste op. Særlig frk. Ungermann gjorde lykke ved sin oplæsning af et dramatisk sammendrag af I. P. Jacobsens »Fru Fønss«.

I de sidste år er det blevet mode at fejre fru Linds fødselsdag med kaffe og konjak under hendes lysegrønne, nysudsprungne grene. Denne festlighed faldt i år sammen med Børnehjælpsdagen, og nogle unge damer, der hade haft det held at komme ind på gården midt under kaffen, høstede rigt udbytte af deres indbydende bøsseaslen. Om eftermiddagen var Regensianerne selv aktive som indsamlere, bl. a. ved salg af »Stort hurra for 10 øre!« ud fra et af købmagergadevinduerne, hvad der bevirkede stort opløb og rig høst.

Da klokkeren midt i maj hade arrangeret »udflugt« til Tuborg, syntes han, det kunne være nok, hvorfor han i begyndelsen af juni axlede sit skind og drog til udlandet. Forinden hade han dog sørget for en komité til forberedelse af lindegildet og formået stud. med. Illum til at overtage det lystelige hverv som kst. klokke og leder af lindeballet. Ballet løb af stabelen under uheldige auspicer fra værets side, idet det kl. 2 om eftermiddagen regnede stærkt ned på de stakkels komitémedlemmer, der gik og pyntede dansestræde. Heldigvis slog det dog om inden aften, og regensgården strålede ved 9-tiden i den eventyrglans, som en illumination med kulørte lamper kan frembringe. Ingen, der har set dette syn, vil nogensinde glemme, hvor betagende det er — især efter den bedre middag, der er indtaget i forvejen.

Dansen gik til den lyse morgen, da provstinden trakterede hele selskabet med oceaner af kaffe og bjerge af basser. — —

Så blev der stille på Regensen. Alumnerne optoges af examen eller sommerferie.

Denne sidste avbrødes af de stormende begivenheder, som endnu ryster Europa. Mange af regensianerne vendte tilbage til gården i august, en halv snes af dem var skytter, som forsvandt om morgenen på vestfronten og kom hjem om aftenen, snavsede og trætte.

Viceprovsten anskaffede mængder af store krigskort, og hver aften samledes på musikstuen en interesseret skare, der opmærksomt lyttede til de hvert kvarter ankommende »krigstelegrammer« og ivrigt diskuterede begivenhederne. Særlig nærrede man bekymring for klokkeren, der mentes at være i Paris. Det viste sig dog at være ugrundet, idet han allerede en uge før krigens udbrud var ankommet vel til Skive, og siden hade ført en tilbagetrukken tilværelse dær.

Der var ikke megen interesse for Regenslivet, foreningerne hade ingen tilgang. Værst gik det vistnok ud over »Pip«, der talte et halvt dusin medlemmer. Klokkevalget i september viste dette. Den nye klokke, stud. mag. F i c h («Uglen»), fik 19 stemmer mod »Gamle«s kandidats 13. »Pip« stemte ikke. Under disse forhold kunne det se småt ud med underholdningen. Endelig lykkedes det dog klokkeren at bevæge stud. jur. T h. J ø r g e n s e n, der lige var flyttet ud fra gården, til at forfatte en revy. I sidste øjeblik kom der forhindringer for det planlagte rusgilde, og først den 21. november fandt årets antagelig sidste gilde sted. Der var god tilslutning, revyen, der bar navnet »Når de andre sover«, viste sig at være fortræffelig — og yderst regensiel. Til soldet var der forfattet en kantate, og i et — utrykt — intermedium førte stud. med. B e n d i x P o u l s e n på en spøgefuldst måde regensrussen gennem gårdens mærkværdigheder. Den fordeling, forfatteren foretog af Europa blandt alumnerne, vakte stor munterhed. Hele gildet forløb i den bedste stemning og endte kl. 2½. Desværre var der et skår i glæden, idet provsten et par dage i forvejen var kommet til skade ved at blive påkørt af en cykle på gaden, så han ikke var i stand til at deltage. Regensianerne sendte gennem klokkeren en buket blomster med en hilsen til deres provst.

ich.

Sønner af den røde Gaard.

Enhver, der kender Regensens viceprovst, justitsråd S. Skouboe, vil vide, at få er så interesserede i regensialia som han, og at ingen sidder inde med hans grundige kendskab til Regensens historie i det 19. århundrede. Det er særlig »sønnerne af den røde gård«, der har hans varme interesse; han er jo selv en af dem. I artikler i »Regensen« og »Akademisk ugeblad« o. a. st. har viceprovsten ladet andre nyde godt af sin viden, og i år har han udgivet en lille bog »Sønner af den røde gård. Regensliv i det 19. århundrede«. Bogen, der er udkommen på J. L. Lybeckers forlag,

er nydeligt udstyret og forsynet med to billeder, en gengivelse af et gammelt litografi af Regensgården 1835 og et fotografi fra vore dage, der gengiver det skønne skue af regensgården med linden, der møder den, der træder ind af regensporten.

Fremstillingen bygger ikke blot på trykte kilder, livserindringer (af Hostrup, Helms o. a.) o. m., men også på stof, der er fremdraget fra Regensens arkiv, og først og sidst på forfatterens personlige viden.

Som titlen viser, har hensigten ikke været at skrive en Regensens historie i det 19. århundrede, men at give en oversigt over de mere fremragende alumners regensliv. I de to første afsnit, der er de udførligste, føres vi frem til 1848 og lærer i denne første halvdel af århundredet folk at kende som Blicher, der på Regensen arbejder på sin oversættelse af Ossian, C. F. Hansen, krigsministeren fra 48 og 64, Rask og N. M. Petersen, Poul Møller og Chr. Winther, N. H. Krøyer og A. P. Berggreen. Senere Allen og Monrad, Ploug og Hostrup o. fl. Vi følger deres liv under de forskellige forhold, lyse og friere i de første årtier af århundredet, mere trykkede og under stærkere opsyn senere. Vi stilles overfor regensprovsten Rasmus Nyerups faderlige velvilje og hans efterfølger F. C. Petersens mere myndige regimente og skærmysler med alumnerne. Og vi føres ind i Plougs og Hostrups tid, da visedigtingen florerede.

Det sidste afsnit, der omfatter tiden 1848—1900, er mindre indgående behandlet, bl. a. fordi forfatteren med en enkelt undtagelse følger den regel kun at omtale døde personer. Gennem et brev fra Niels Finsen til Regensens klokker får vi et interessant indblik i denne mands syn på Regensen, og af andre alumner fra denne del af århundredet dvæles der især ved Joh. Helms, Hørup, H. Hørring og Harald Holm.

Bogen er endelig forsynet med en tidstavle over vigtigere begivenheder i Regensens historie i 19. årh. og en oversigt over de mest kendte alumners regensboliger.

Th. Lind.

Paa *J. L. Lybeckers Forlag* er udkommet:

S. Skouboe: Sønnen af den røde Gaard. Pris 1 Krone.

Regensianersamfundet.

Indmeldelser modtages paa Bladets Ekspedition: *Arnold Busck*, Bog- og Papirhandel, Købmagergade 49. Telefon 2453 og 2454.

De Herrer Medlemmers Opmærksomhed henledes paa en i disse Dage lige udkommen, meget stemningsfuld Radering af E. Krause »Regensen i Aftenbelysning«. Pris Kr. 10. Den forefindes til behageligt Eftersyn i min nye Kunstafdeling i forskellige Indramninger.

ARNOLD BUSCK.
Købmagergade 49.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Dette Nummer redigeret af Sekretær *Hjalmar V. Elmquist* og stud. mag. *N. Fich*.